కథా కౌముది

యత్ర నార్యస్తు పూజ్యంతే

డా.సుధా నిట్టల

వంగూరి ఫౌండేషన్ నిర్వహించిన 15 వ ఉగాది రచనల పోటీల్లో
'నా మొదటి కథ' విభాగంలో బహుమతి పొందిన కథ

"కౌసల్యా సుప్రజా రామా పూర్వా సంధ్యా ప్రవర్తతే" ఫోనులో రింగ్ టోను మోగుతోంది. నాన్నగారు పలుకుతారని చూస్తూ కిటికినుండి బయటకు చూసాను. అప్పుడే ఆకులు రాల్చిన చెట్లు మరల కొత్త చివురులతో కళ కళ లాడుతున్నాయి. ప్రకృతి ఎంత పద్దతిగా తన పని తను చేసికొంటుంది, అని నాకు ఎప్పటికి కూడా ఆశ్చర్యమే!

"హలో" అవతల నాన్న గొంతు.

"నాన్నా, ఎలా ఉన్నారు?" అడిగాను.

"మేము బాగున్నాము గాని, నువ్వెలా ఉన్నావు?" నాన్న గొంతులో ఎప్పటిలాంటి మార్దవం.

"బాగున్నాను నాన్న. అమ్మ ఏమి చేస్తోంది?" నవ్వుతు అడిగాను.

"ఏముంది, ఎప్పుడు వంటిల్లె ఆమెకు లోకం కదా, అక్కడే ఏదో సర్దుతోంది." నాన్న మాటల్లో సన్నగా నవ్వుతున్న ధ్వని.

"నువ్వు చెప్పు, చదువు ఎలా సాగుతుంది? ప్రాజెక్ట్ ఎప్పటికి అవుతుంది? నువ్వు ఎప్పుడు వస్తావు అని మీ అమ్మ నా ప్రాణాలు తోడేస్తోంది." నాన్న అడిగారు.

అమ్మ నాన్న బుర్ర ఎలా నములుతుందో నాకు తెలియకనా?

"మరో రెండు నెలలు నాన్నా, దాంతో అయిపోతుంది. అయితే, ఇప్పుడే నాకు రెండు మూడు కాల్ లెటర్స్ వచ్చి ఉన్నాయి. ఇంకా ఏమి అనుకోలేదు" అమ్మ దగ్గర లేనప్పుడే నాన్న చెవిలో వేయాలి, లేకపోతె నానా రభస అయిపోతుంది.

"ఆఫర్ బాగుంటే ఒప్పేసుకో " నాన్న అన్నారు.

"అమ్మ సంగతి" నసిగాను నేను.

"దాన్ని నేను సముదాయిస్తాలే " నాన్న భరోసా ఇచారు

"ఎవర్ని సముదాయిచ్చేది, ఎవరితో మాట్లాడుతున్నారు?" అమ్మ గొంతు వినిపించింది.

"ఇదిగో, అమ్మ వచ్చింది, మాట్లాడు" అంటూ, "నీ ముద్దుల కొడుకు, అక్కడ అప్పుడే ఉద్యోగం వచ్చిందట, ఇంకా చదువే కాలేదు, అపుడే ఉద్యోగం వచ్చిందని మిగత స్నేహితులు కుళ్ళుకుంటున్నారంట. అందుకే ఉద్యోగం వద్దు, ఏమి వద్దు, నువ్వు వచ్చేయి అని సముదయిస్తున్నాను" నాన్న చాలా లౌక్యంగా అమ్మ చెవిలో విషయం వేసేసాడు.

పాతికేళ్ళ సంసార జీవితంలో అమ్మ బలాలు బలహీనతలు నాన్నకి కాక ఎవరికీ తెలుస్తాయి?

నాన్న వేసిన గోళి సరిగ్గా పడింది. "అయ్యో, ఎవరో కుళ్ళుకుంటారని మన అవకాశాలు మనం వదిలేస్తామా ఏంటి? మీ నాయనకి ఏమి తెలిదు కాని, ఉద్యోగం మంచిదయితే, చేరిపో కన్నా" అమ్మ చాలా ఉదారంగా పర్మిషన్ ఇచ్చేసింది. పక్కనే ఉన్న నాన్న పెదాల మీద సన్నని నవ్వు నాకు స్పష్టంగానే కనిపించింది, నాది వీడియో ఫోన్ కాకపోయినా!

"అలా అయితే నీ కొడుకు మరో అయిదేళ్ళు రాలేడు తెలుసా! " నాన్న అమ్మకి వివరించాడు.

"అదేమీ లేదమ్మా, ఈ చదువు ముగిసి ఉద్యోగంలో చేరేటప్పుడు కొన్ని రోజులు ఇండియా వచ్చి ఉంటాను" నేను అమ్మకి భరోసా ఇచ్చాను.

ఆ సరికి అమ్మకి ఆందోళన తగ్గింది. నా భోజనం గురించి, పడక గురించి, బయట తిరగడం గురించి, ఇలా అనేకమైన జాగ్రత్తలు చెప్పింది. అమ్మ, నాన్నల మధ్య అవగాహన గురించి ఆలోచిస్తూ అమ్మ మాటలు కొన్ని మిస్ అయ్యాను.

"అయితే నువ్వు వచ్చేసరికి వాళ్ళని సిద్దంగా ఉండమని చెప్పనా?" అమ్మ అడుగుతోంది.

"ఎవరిని అమ్మా, నాకు సరిగ్గా వినిపించలేదు?" అడిగాను.

"అదేరా, శాస్త్రిగారు మంచి సంబంధం తెచ్చారు. వాళ్ళు నువ్వు ఎప్పుడు వస్తావా అని చూస్తున్నారు. అమ్మాయి కుందనపు బొమ్మంటే నమ్ము. బాగానే చదువుకుంది కూడా. నీకు సరిపోయే చదువే అని నాన్న కూడా అన్నారు. ఆస్తిపాస్తులు కూడా బాగానే ఉన్నాయి. అన్నివిధాలా బాగుంది. మరి నువ్వేమంటావు?" అమ్మ ఆత్రుతగా అడిగింది.

నాన్న కూడా విని సరే అన్నాక నేను అనేది ఏముంది? కాని నాలో ఏదో సంకోచం.

"చూద్దాములే అమ్మా! ఇంకా టైం ఉంది కదా. నాన్నకి ఇవ్వు ఒకసారి" అడిగాను.

"మీరు కూడా చెప్పండి వాడు మీమాట కాదనడు" అమ్మ నాన్నకి చెప్పడం నాకు వినిపిస్తోంది. నవ్వొచ్చింది, అప్పటికి అమ్మ మాట కాదన్నట్లు!

"నాన్నా.. అమ్మ చెప్పేది ఏంటి? మీరు చూసారా?" నాన్నని సూటిగా అడిగాను.

"శాస్త్రిగారు రెండు మూడు సంబంధాలు తెచ్చారురా. కాని ఈ కుటుంబం, అమ్మాయి కూడా బాగున్నట్టు ఉంది. అయిన నీ ఇష్టమే సుమా! నిన్నేమి బలవంత పెట్టం.. సరేనా?" నాన్న నచ్చచెప్పారు.

"అది కాదు నాన్నా, నేను ఉద్యోగంలో చేరాకనే పెళ్ళి. అంతకు మించి మరో అభ్యంతరం లేదు. మీరు ఎవరిని చూసిన సరే!" నాన్నకి స్పష్టంగా చెప్పాను.

"సరే, సరే దాని గురించి వర్రీ అవ్వకు, చదువు సంగతి చూసుకో" నాన్న చెప్పారు.

తరువాత కబురు, ఈ కబురు తో మాటలు ముగించాము. అప్పటికి నాకు అమెరికాలో టైం సాయంత్రం ఏడున్నర. ఇక ప్రాజెక్ట్ గురించి పని చేసుకోవాలి అనుకుంటూ లేచాను. అంతలోనే మరల ఫోన్ మోగింది.

"హాయ్ మామా, ఏంటి బిజీనా?" అటునుండి శశి గొంతు.

శశికాంత్ రెడ్డి నాకు ఒక సెమిస్టరు సీనియర్ గాని కొన్ని పరీక్షలు ఫెయిల్ అవ్వడం వల్ల నాతో కలిసాడు. అమెరికా వచ్చింది ఎంజాయ్ చేయడానికి అన్నట్లు ఉంటాడు. ఎప్పుడు సిగరెట్స్, డ్రింక్స్, అమ్మాయిలతో తిరుగుతాడు. కాకపోతే ఎవరికైనా ఏదైనా హెల్ప్ అంటే ముందుంటాడు. అందుకే ఫ్రెండ్స్ బాగానే ఉంటారు. అదీ కాక, మా జిల్లా వాడే అయ్యేసరికి ఇంకా నాతో క్లోజ్‌గ ఉంటాడు.

"ప్రాజెక్ట్ వర్క్ మామా !"

"అరె ప్రాజెక్ట్ అని, పని అని అస్తమాను తిరిగితే లైఫ్ ఎప్పుడు ఎంజాయ్ చేస్తావు మామా, లాభంలేదు కాని వెంటనే బయలు దేరి నీ ఫ్లాట్ స్పోర్ట్స్ పక్కనే ఉన్న టెలిఫోన్ బార్‌కి వచ్చేయి. అందరం అక్కడే ఉన్నాము" నేను చెప్పేది వినకుండా ఫోన్ కట్ చేసాడు.

ముందు వెళ్ళద్దు అనుకున్నాను కాని, రోజంతా రూం లోనే ఉండి నాకు కూడా విసుగ్గా ఉంది.

మరో అయిదు నిమిషాల్లో బార్ లో ఉన్నాను.

నిండా జనాలతో, వాళ్ళు వదులుతున్న సిగరెట్ పొగలతో, బాటిల్స్, గ్లాసెస్ చప్పుళ్ళతో కోలాహలంగా ఉంది. అది వీకెండ్ అవడం వల్ల మరీ జనం ఎక్కువ ఉన్నారు. మావాడి గ్యాంగ్ ఎక్కడ ఉందో కనిపించక వెతుకుతుంటే గట్టిగా ఈల! వెంటనే " మామా.. ఇక్కడ" అంటూ శశి గొంతు వినిపించాయి. అక్కడ ఒక టేబుల్ నిండుగా అమ్మాయిలు అబ్బాయిలతో శశి కులాసాగా ఉన్నాడు. నేను జాగ్రత్తగా మిగతా టేబుల్ మధ్య నుండి దారి చూసుకుంటూ, ఎవరిని కదపకుండా, పద్మవ్యూహం ఛేదించిన స్టైల్‌లో వాళ్ళ టేబుల్ చేరాను. ఇక్కడ వీకెండ్ లో చిన్ని చిన్ని విషయాలకు కూడా తగాదాలు అవుతాయి, మరి టైం పాస్ కో, లేక అదో సరదానో నాకు ఈ మూడేళ్ళలో అర్ధంకాలేదు

"హాయ్ మామా, రారా.. వీకెండ్ లో పని అని గదిలో ఉండడం చాల బాడ్ మానర్స్ మామా, రా.. ఏవి పుచ్చుకుంటావు?" శశి అడిగాడు.

"బీర్ చాలు మామా" చెపుతూ ఒక చైర్ లాగి కూర్చున్నాను.

"ఇంతకాలమైన బీర్ నుండి నువ్వు పైకి ఎదగలేదు మామా, వేరి బాడ్" నా బీర్ కోసం ఆర్డర్ ఇచ్చి విచారం వెలిబుచ్చాడు శశి.

నవ్వేసి ఊరకున్నాను. శశితో ఉన్న వాళ్ళంతా నాకు తెలిసిన వాళ్ళే. అందరిని పలకరించాను. శశిని ఆనుకుని కూర్చున్న అమ్మాయి క్రిష్టి. శశి వచ్చిన మొదట్లో పరిచయం, ఇంకా సాగుతోంది. ఆ అమ్మాయి చదువు ముగించేసి ఉద్యోగం కూడా చేస్తోంది. శశికి ఇంటినుండి వచ్చే దానికన్నా, క్రిష్టి ఇచ్చేదే ఎక్కువ. అది అందరికి తెలుసు. పెళ్ళికాలేదు తప్ప, వాళ్ళు భార్య భర్తలలాగే ఉంటారు.

ఇవ్వాళా క్రిష్టితోపాటు మరో కొత్త అమ్మాయి ఉంది. "అరె మామ క్రిష్టి friend రా, కాథి, kaatherine ". పరిచయం చేసాడు శశి.

"హాయ్!"ఆమెకి చేయి ఇచ్చి మర్యాదగా పలకరించాను. కాథీ చక్కగా ఉంది, అంటే అందం అని కాదు, కాని మిగ తా అమ్మాయిలలాగా కాకుండా ఏదో తేడాగా ఉంది. ఎందుకో అమ్మాయిని చూస్తే పక్కింటి తెలుగమ్మాయిని చూసినట్టుంది. ఒద్దికగా ఒక హుందాతనం ఉట్టిపడుతూ!

శశి, క్రిష్టి చాల చనువుగా ఉంటుంటే ఆ అమ్మాయి కొంచెం ఇబ్బంది పడినట్టు అనిపించింది. కాని అమెరికా అమ్మాయిల కిలాంటి పట్టింపులు ఉండవు కదా!

"ఏమి చదువుతున్నారు?" ఆమె అడిగింది. చెప్పాను. "ఓహో, శశి క్లాస్‌మేట్ అన్నమాట" సంభాషణ ఇంగ్లీష్‌లో సాగుతోంది. కాని శశి పేరు పలికినప్పుడు ఆమె గొంతులో తేలిక స్వరం నాకు బాగానే తెలిసింది. శశికి కాంపస్‌లో ఉన్న చెడ్డ పేరు అందరికి తెలుసు, అతని ఫ్రెండ్ కాబట్టి నన్ను కూడా అలానే అనుకుంటుంది కాబోలు అని మనసులో కొంచెం కష్టం అనిపించింది.

ఆమె చేతిలో గ్లాస్ చూసాను, రష్యన్‌వోడ్కా! ఇంట్రెస్టింగ్, క్రిస్టితో ఉంటుంది కాబట్టి అలాంటి అలవాట్లే, కాని ఎందుకో మరల నా మనసు ఒప్పుకోలేదు.

"మామా, కావాలంటే లైన్ వేసుకో, పిట్ట వలలో పడొచ్చు" శశి కన్ను గీటుతూ శుద్ధ తెలుగులో అన్నాడు. అతని ఉద్దేశ్యం అర్ధమైంది కాని, నాకలాంటి ఆలోచన లేదు.

కాథీ మౌనంగా తన గ్లాస్ లోని వోడ్కా తాగుతోంది. మిగతా అందరు ఎవరి గోలలో వాళ్ళు ఉన్నారు. ఎక్కువ, కాదు కాదు, అసలు మాట్లాడనిది బహుశ నేను, కాథీ నే గాబోలు.

"మీరేమి చదువుతున్నారు?" నేను అడిగాను. " ఫోరెన్సిక్ సైన్సెస్, చదువు అయిపోయింది, Internship చేస్తున్నాను" చెప్పింది. మంచి చదువు, ఇంకా మంచి ఉద్యోగ అవకాశాలు!

అందరు కంప్యూటర్స్ అని ఎగబడుతున్న రోజుల్లో ఆ అమ్మాయి ఈ చదువు చదవడం నాకు మంచిగా అనిపించింది.

"మంచి సబ్జెక్టు, గుడ్ సెలక్షన్" అప్రయత్నంగా చెప్పాను.

"థాంక్యూ" ఈసారి ఆమె కళ్ళల్లో కొంచెం తేడా అనిపించింది. బహుశ నా కామెంట్ ఆమెకి నచ్చిందనుకుంటా!

"మామా, నేను క్రిస్టితో వెళుతున్నా, రాత్రికి అక్కడే! నీకుకూడ పిట్ట పడితే జల్సా చేయి. మరల సోమవారం కలుద్దాము" శశి చెపుతూనే లేచి క్రిస్టిని తీసుకోని వెళిపోయాడు.

క్రిస్టి చాల మామ్ములుగా కాథికి బై చెప్పి వెళ్ళిపోయింది. నాకు ఇబ్బందిగా అనిపించింది. శశి కదలడంతో మిగత మూక కూడా వెళ్ళిపోయారు. ఇక నేను, కాథి మిగిలాము.

"నేను వెళతాను, మీరు ఎక్కడికి వెళ్ళాలి?" మర్యాదకి అడిగాను. ఆడపిల్లని వంటరిగా వదిలి వెళ్ళే సాంప్రదాయం మనది కాదు కదా!

"నేను వెళ్ళగలను, పరవాలేదు" తన బాగ్ తీసుకుంటూ అన్నది, కాని ఆమె కళ్ళల్లోని కలవరం నా దృష్టిని దాటలేదు.

"రండి కాబ్ చూద్దాం" అంటూ ఆమెతో బయటకు నడిచాను.

ఇద్దరం మౌనంగా ఫుట్ పాత్ మీద నడవసాగాము. " ఇండియాలో ఎవరు ఉంటారు" కాథి అడిగింది.

"అమ్మ. నాన్న" చెప్పాను.

"తోబుట్టువులు?" మరల అడిగింది.

"ఒక చెల్లి ఉండేది, చిన్నప్పుడే జబ్బు చేసి చని పోయింది" చెల్లి చని పోయి దగ్గర దగ్గర పదిహేను ఏళ్ళు అవుతున్నా, ఆమె గురించి మాట్లాడాలంటే నాకు గొంతు పెగలదు.

"సారీ!" నా చేయి పట్టకుని కళ్ళలోకి చూస్తూ అంది కాథి.

నా హృదయ వేదనని తను అంత చక్కగా అర్ధం చేసుకుంటుందని నేను అనుకోలేదు.

"మీరు?" అడిగాను.

"నేను ఒక్కదాన్నే సంతానం. అమ్మ, నాన్న ఇంకా పనులు చేసుకుంటున్నారు. అమ్మ మెడికల్ సైడ్, నాన్న సంగీతకారుడు. సంపాదన తక్కువే కాని నన్ను ఎలాంటి లోటు లేకుండా పెంచారు." కుటుంబ విషయాలు చెపుతున్నపుడు ఆమె ముఖంలో ఏంటో తృప్తి.

తన కుటుంబంతో తనకి మంచి బంధం ఉందని అనిపించింది.

"మరి ఇప్పుడు వోడ్కా తాగి వెళుతున్నారు కదా, ఇంట్లో ఏమి అనరా?" అప్రయత్నంగా అడిగాను.

ఆమె చిన్నగా నవ్వింది. "మా దేశంలో అలవాట్లు వేరు కదా! ఇక్కడ చలిని తట్టుకునేందుకు అవి తాగడం తప్పని సరి. అలా అని మోతాదు మించిదే, ఏదైనా ప్రమాదమే కదా!" చిన్న పిల్లాడికి చెప్పినట్టు చెప్పింది.

"తాగడం తప్పు కాదు సరే, మరి అబ్బాయిలతో తిరగడం?" నాకు తెలియకుండానే, నా గొంతులో ఉక్రోషం ధ్వనించింది.

మరల నవ్వింది కాథి, "ఇందాకే చేప్పాను కదా, ఏదైనా ఎక్కువగా చేయడం మంచిది కాదు, అది అన్నిటికి వర్తిస్తుంది"

"అయితే, ఇప్పుడు నువ్వు నాతో నా గదికి వస్తావా?" నాలో ఏదో తెలీని పంతం పెరుగుతుంది.

నడుస్తోంది కాస్త కాథి ఆగిపోయింది. నాలో భయం మొదలైంది, కొంపదీసి చెంప పగలుకొడుతుందా?

ఒకసారి నా ముఖంలోకి దీర్ఘంగా చూసింది. చిన్నగా నవ్వుతూ "నువ్వు అలా అడిగినందుకు చాల సిగ్గుపడుతున్నావు, అంటే నీలో అలాంటి భావాలూ లేవు, కాని ఏదో ఆవేశంలో అలా అడిగావు, అది నీ కుటుంబంలో నువ్వు నేర్చుకున్న క్రమశిక్షణ ."

నాలో ఉక్రోషం చప్పగా చల్లారిపోయింది.

"నువ్వు శశితో ఉంటావు అంటే నేను నిన్ను చులకనగా చూసాను, నిజమే, నన్ను క్షమించు, కాని మనం కలిసి ఉండే మనుషులని బట్టి మనలని అంచనా వేస్తారు కదా!" నచ్చచెప్పినట్టు అంది.

"కాని నేను నిన్ను అలా తక్కువ చేయలేదు, నువ్వు క్రిస్టితో ఉన్నా కూడా!" నా వాదన నాకే బలహీనంగా అనిపించింది

కాథి ఏమి మాట్లాడలేదు కాని, తను నన్ను బాగానే అర్థం చేసుకుంది అనిపించింది..

ఇంతలో కాబ్ దొరికింది. "బై, నిన్ను కలవడం బాగుంది" చేయి ఊపి వెళ్ళిపోయింది.

ఫ్లాట్ చేరాకా కూడా కాథి గురించే ఆలోచించాను.

తరువాత వారంలో శశి ఫోన్‌లోనే తప్ప కలవలేదు.

ఒకరోజు, నేను లైబ్రరీలో ఉన్నపుడు ఫోన్ వచ్చింది, శశి నుండి.

"మామా. అర్జెంటుగ ఇండియా వెళుతున్నానురా, సారీ, నీకు ముందు చెప్పే టైం దొరకలేదు." శశి హడావిడిగా చెపుతున్నాడు.

"ఏమిటి అంత అర్జెంటు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాను. అమెరికాలో ఉండే వాళ్ళు ఇండియా వెళ్ళడం ఎంత ప్రహసనంగా చేస్తారో నాకు తెలుసు కదా! అలాంటిది శశి అంత హ ఠాత్తుగా వెళ్ళడం, నా మనసు కీడు శంకించింది. "శశి, ఏమన్నా అయిందా? మీ వాళ్ళంతా బాగున్నారా?"ఆతృతగా అడిగాను.

"అదేమీ లేదు మామా, నాకు పెళ్ళి కుదిరింది, అందుకే హడావిడి" నవ్వుతూ అంటున్నాడు శశి.

పక్కలో బాంబు పేలినట్లు అదిరిపడ్డాను. పెళ్ళా?

"నిజమేనా?" సరదాకి అంటున్నాడేమో అని అడిగాను.

"నిజమే మామా, పెళ్ళి విషయంలో వేళాకోళం ఏంటి?" ఎదురు ప్రశ్నించాడు.

"మరి క్రిస్టి సంగతి?" అయోమయంగా అడిగాను.

"ఓహ్ కమాన్ మామా, క్రిస్టి ఇక్కడ కాలక్షేపం కోసం. కొన్ని రోజులు ఎంజాయ్ చేసాం, అంతే. అన్నట్లు, ఈ పెళ్ళి సంగతి క్రిస్టికి నువ్వు చెప్పకు, నేను వచ్చి చెపుతాలే, బై రా మామా " ఫోన్ కట్ అయింది.

నాకు ఇంకా బుర్ర తిరుగుతుంది. ఇదేంటి, శశి ఇలా చేసాడు?

పాపం క్రిస్టి, శశి తోనే లోకం అన్నట్లు ఉంటుంది కదా!

తరువాత చాల రోజుల వరకు క్రిస్టి ఆలోచన నన్ను వేధించింది. క్రిస్టి కన్నా కూడా, కాథి ఎలా రియాక్ట్ అవుతుందో అనిపించింది.

క్రిస్టి కనిపిస్తుంది అనుకున్న ప్రదేశాలకి వెళ్ళడం మానేసాను.

కాని, ఒక రోజు క్రిస్టినే నన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చింది. నాకు తెలియకుండానే, నేను భయ పడ్డాను

"హాయ్, శశి కనిపించటం లేదు, నీకు తెలుసా? ఎక్కడికైనా వెళ్ళాడా?" అమ్మాయి ఆత్రుతగా అడుగుతుంటే నాకు గిల్టీ గా అనిపించింది.

"ఓహ్, తను చాల హడావిడిగా ఇండియా వెళ్ళాడు, మీకు చెప్పలేదా?" తెలినట్లే అడిగాను.

"ఇండియానా?" క్రిస్టి కళ్ళల్లో ఏదో భయం కదిలింది. "ఎందుకు వెళ్ళాడో తెలుసా??" మరల అడిగింది.

"నేనే మిమ్మల్ని అడగాలి అనుకున్నాను, నాకు కూడా చెప్పలేదు" అడ్డంగా బొంకాను, కాని లోపల నా ఆత్మ ఘోషిస్తోంది.

"చెప్పలేదు, ఫోన్ కూడా పనిచేయట్లేదు. మీకు తెలుస్తుందని వచ్చాను" క్రిస్టి ముఖంలో భయం స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

"మరల ఇక్కడికి వస్తాడు కదా?" అడిగింది. ఇక రాడు అని భయం కాబోలు.

"వస్తాడు, ఇంకా పరిక్షలు రాయాలి కదా! ప్రాజె క్ట్ కూడా చేయాలి, తప్పక వస్తాడు" ఆమెకి చెప్పాను కాని, వచ్చాక నిన్ను పక్కన పెడతాడు అని చెప్పలేక పోయాను.

క్రిస్టి వెళ్ళిపోతుంటే, నాకు బాధగా అనిపించింది. శశి చాల తప్పు చేసాడు. ఆమెను పెళ్ళి చేసికోని దానికి ఎందుకు ఆశ పెట్టాలి?

తరువాత పది రోజులకి కాథి వచ్చింది. "హాయ్" ఆమెను చూసి నాకెందుకో సంతోషంగా అనిపించింది.

"శశి ఇంకా రాడు కదా?" ఉపోద్ఘాతం లేకుండా సూటిగా అడిగింది.

తడబడ్డాను, "లేదు వస్తాడు" నా మాట నాకే వినిపించలేదు.

కొంతసేపు మౌనంగా ఉండిపోయింది. "ఎన్నోసార్లు చెప్పాను, అంత గుడ్డిగా నమ్మకు అని, క్రిస్టి వినలేదు" దూరంగా చూస్తూ అంది.

నాకేమి చెప్పాలో తెలిలేదు.

"నిజంగా వస్తాడా?" ఈ సారి నా కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ అడిగింది.

నాకెందుకో విషయం దాచాలని అనిపించలేదు. "వస్తాడు కాని, పెళ్ళి చేసికుని వస్తాడు" చెప్పేసాను. నా మనసు తేలిక పడింది. కాథి ముఖంలో ఏమి భావం కనిపించలేదు. తను ముందే ఊహించిది అనుకుంటా..

"థాంక్యూ. శశి ఫ్రెండ్ అయినా విషయం చెప్పావు." వెళ్ళడానికి సిద్దపడుతూ అంది.

"క్రిస్టికి ఏమి చెపుతావు?" అప్రయత్నంగా అడిగాను.

ఒకసారి నా ముఖంలోకి చూసి వెళ్ళిపోయింది..

తరవాత నా ప్రాజెక్ట్, కాంపస్ పనులతో కొన్ని రోజులు ఈ సంగతి మర్చి పోయాను.

ప్రాజెక్ట్ యాక్సెప్ట్ అవడం, నాకు మంచి అవకాశం రావడం వెనువెంటనే జరిగిపోయాయి.

కొత్త పని, కొత్త ప్రదేశంలో శశి సంగతి, క్రిస్టి, కాథి సంగతి పూర్తిగా మర్చిపోయాను.

బహుశ ఒక ఆరేడు నెలల తరువాత కాబోలు, వీకెండ్ మాల్‌కి వెళ్ళి ఇంట్లోకి సామాన్లు తీసుకుంటుంటే,

"అరే శశి, ఇటు రారా" అన్న తెలుగు మాటలు నా చెవిని పడ్డాయి.

చటుక్కున అటు చూసాను, ఆశ్చర్యం ! మా శశినే. కాని మనిషికి అసలు పోలికే లేదు. ముఖం అంత పీక్కు పోయి, జబ్బు పడ్డ వాడిలా ఉన్నాడు. దూరంగా ఉన్న ఒక లావుపాటి అమ్మాయి, వాడిని ఉరుముతూ చూస్తూ , "ఏమిటి దున్నపోతులా కదలవు? త్వరగా రా. ఇంకా అమ్మాయిలకోసం వెతుకుతున్నవా?. తోలు వలుస్తా బిడ్డ!" అంటూ భారంగా ముందుకి కదిలింది.

ఆమె వెనగ్గా కార్ట్ తోసుకుంట శశి మెల్లగా కదిలాడు. చేతిలో పాకెట్స్ వదిలి అటు పరుగెత్తాను. "మామా, మామా" రెండు సార్లు పిలిచాక వెనక్కి చూసాడు.

జీవం లేని కళ్ళల్లోకి ఒక వెలుగు వచ్చింది కాని వెంటనే వెలుగు స్థానంలో భయం చోటుచేసుకుంది. "మామా, నీ ఫోన్ నంబర్ ఇవ్వు, తరువాత మాట్లాడతా" హడావిడిగా, నా కార్డు జేబులో కుక్కుకొని పరుగులాంటి నడకతో వెళ్ళిపోయాడు.

నాకు అంత అయోమయంగా అనిపించింది. ఏమయ్యింది, శశి అలా ఎందుకున్నాడు?

శశి దగ్గర నుండి ఫోన్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను, వారం రోజుల తర్వాత వచ్చింది.

"శశి, ఏమయ్యింది? అలా ఉన్నావేమిటి?" నా ప్రశ్నలు ముగియక ముందే

" మా మా, త్వరగా, మాల్ ప్రక్కనున్న బార్‌కి రా రా" అంటూ ఫోన్ కట్ చేసాడు.

బార్‌లో శశిని చూస్తే అసలు పరిచయం ఉన్న మనిషిలా అనిపించలేదు. ఇదివరకు అలా బార్‌లో కలిసినపుడు ఎంత హడావిడి చేసేవాడు!

"శశీ.. ఏమయ్యింది ?" భుజం మీదా చెయ్యి వేసి అడిగాను.

ఒక్కసారి భోరుమన్నాడు. కంగారేసింది. "ఊరుకో, ఊరుకో, ఏమయ్యింది?" మరల అడిగాను.

కొంత సేపు ఏడ్చేసరికి భారం తీరినట్లుంది, కొంచెం తేరుకున్నాడు.

"నీ బ్రాండ్ తెప్పించనా?" అడిగాను.

"వద్దు మామా, నేను తాగటం లేదు" జీవం లేని నవ్వు నవ్వుతూ అన్నాడు.

నాకు దిమ్మ తిరిగింది. శశి తాగాటంలేదా?

నేను నా బీర్ తీసుకుని కూర్చున్నాను.

"చెప్పు" అడిగాను.

శశి చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు.

వాళ్ళ ఊర్లో మంచి సంబంధం ఉందని చూసుకోడానికి రమ్మంటే, శశి వెళ్ళి, ఎక్కువ కట్నానికి ఖాయం చేసేసుకున్నాడట. అమ్మాయి సిటీలో పెరిగిన పిల్లయితే కొంచెం లోకజ్ఞానం ఉంటుంది అని పల్లెటూరి పిల్లను కోరి చేసుకున్నాడు. కట్నం కింద అక్షరాల కోటి రూపాయలు, ఇంకా మంచి పెద్ద ఇల్లు, కారు కొనేందుకు డబ్బు మొత్తం మామగారు సమకూర్చి, పిల్ల వంటి మీదా ఇంచుమించు అయిదు కేజీల బంగారం వేసి పెళ్ళి చేసాడు.

"బాగుంది కదా, మరేమిటి నీ బాధ?" బీరు చప్పరిస్తూ అడిగాను.

"ఏమిటి బాగుండేది? పల్లెటూరి పిల్ల బాబు, కొంచెం మోటు అంటే నవ్వుకున్నాను, కాని కొంచెం కాదురా మామా, చాల మోటు" కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిప్పుకున్నాడు శశి.

నాకు నవ్వు వచ్చింది, "కొంపదీసి కొట్టలేదు కదా?" సరదాగా అన్నాను.

మళ్ళీ భోరుమన్నాడు. ఈసారి నాకు భయం వేసింది.

"ముందు బాగానే ఉందిరా మామా, ఇక్కడికి వచ్చిన కొత్తలో కూడా మంచిగానే ఉంది" కళ్ళు తుడుచుకుంటూ అన్నాడు.

"మరి?" ప్రశ్నార్థకంగా చూసాను.

"క్రిష్టి కలిసాక మారిపోయింది" రహస్యం విడిపోయింది.

ఇంతకీ వాడి మాటల సారాంశం ఏమిటంటే, ఒక రోజు ఇలాగే ఏదో మాల్‌లో క్రిష్టి కలిసింది. అప్పుడు క్రిష్టి చంకలో బిడ్డ ఉన్నాడు. వాడిలో మన శశి పోలికలు బాగా స్పష్టంగా ఉన్నాయి. అంతే కాక, క్రిష్టి బిడ్డని శశి భార్యకి చూపించి, వాడి తండ్రి శశి అని చెప్పింది. అంతటితో ఆగిందా అంటే కాదు, శశి బిడ్డకి తండ్రి అని, తనని మోసం చేసి మరలా పెళ్ళి చేసుకున్నాడు అని అమెరికన్ కోర్టులో కేసు వేసింది.

దాంతో అంతవరకూ అణిగి మణిగి ఉన్న భార్య ఉగ్రరూపం ఎత్తింది. ఇండియాకి ఫోన్‌లో విషయం చేరిపోయింది. వెంటనే వాళ్ళ నాన్న అక్కడ. కోర్టులో కేసు వేసి, తన బిడ్డకి పరాయి దేశంలో ఏదన్నా అయితే దానికి అల్లుడే బాధ్యుడు అని ముందుగానే జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాడు. ఇక అందరికి అల్లుడు, అమ్మాయి అమెరికాలో ఉన్నారు అని గొప్పలు చెప్పుకున్నారు కాబట్టి వాళ్ళని ఇండియా రమ్మనలేక, శశిని బాగా బెదిరించి వాడిని తోలుబొమ్మ చేసి ఆడిస్తున్నారు. కుప్తంగా జరిగింది అది! ఇక శశి వేసే ప్రతి అడుగు అతడి భార్య గమనిస్తోంది. అటు అమెరికన్ కోర్టులో క్రిష్టి వేసిన కేసు ఇంకా సాగుతోంది. దానికి కావలసిన సాక్ష్యాలు సేకరించే పనిలో కాథి ఉంది. ఇప్పటికే శశి దగ్గర DNA నమూనాలు తీసుకున్నారు. అవి సరిపోవడమే తరువాయి, శశి పెనం మీదినుంచి పొయ్యిలో పడతాడు. అప్పుడు ఏమి జరుగుతుందో ఉహించడానికే భయంగా ఉంది అని శశి అంటుంటే, నాకేమి జాలిగా అనిపించలేదు.

పెద్దలు చెప్పినట్లు, "యత్ర నార్యస్తు పూజ్యం" అన్న పదాలకి అర్థం దేశం, ప్రదేశం అని కాదు, మన మనసులలో అని శశి లాంటి వాళ్ళు చాలామంది ఇంకా తెలుసుకోవాలి!